GAZETA KRAKOWSKA

Nro. 31.

W Niedzielę Dnia 16. Kwietnia 1809.

Z Krakowa d. 16. Kwietnia.

J. Królewiczowska Mość Arcy Xżę Jmć Ferdynand, Jenerał naczelny woysk J. C. K. Mci w Galicyi, wydał następuiącą odezwę do mieszkańcow Xięstwa Warszawskiego.

Obywatele Xięstwa Warszawskiego!

Wstępuię w wasze granice z zbroyną siłą, lecz nie iako nieprzyiaciel wasz. — Obeyście wasze okaże dopiero użycie siły zbroyney, na czele którey Ja się znayduię. Przychodzę was obronić, lub zwyciężyć; waszą iest rzeczą uczynić wybor.

Oznaymiam wam, że Nayiaśnieyszy Cesarz Austryi tylko z Cesarzem Napoleonem woynę prowadzi; że przyiaciołmi wszystkich tych narodow iesteśmy, którzy nie za stroną iego są.

Woiuiemy z Cesarzem Napoleonem; bo tylko w woynie znaleść możemy owe bespieczeństwo, które w pokoiu otrzymać nadaremnie spodziewaliśmy się; pokoy bowiem dotąd iego chciwym sławy zamiarom podchlebiał tylko; woiuiemy z niem, albowiem każdy dzień pomnaża liczbę iego niesłusznych przywłaszczeń, które on za systema polityczne ustanawiać się zdaie; woiuiemy z niem, bo zbroyna iego siła powiększona przez wszystkie te narody, które on podbiia, i aż ślepym narzędziem swey żądzy samoistnego panowania czyni, naszemu iestestwu i naszym własnościom zagraża; bo nakoniec tym krokiem zabespieczaiąc własny nasz byt, powracaiąc go także tym, którym iest wydarty, oddaiąc każdemu prawa, z których został wyzutym, naszem iedynem iest celem wskrzesić porządek i sprawiedliwość w Europie, i ustalić znowu pokoy tak zbyt od wszystkich pożądany!

Lecz na coż się zda opowiadać powody, które Nas do rozpoczęcia woyny z Cesarzem Napoleonem zniewalaią? Czyliż te nie są światu wiadome? Niemcy, Włochy, Portugaliia, Hiszpaniia sama, wierni allianci Francyi, wszyscy zeznaią i czuią powody te, dla których się do broni bierzemy.

Osobliwie zaś do was obywatele Xięstwa Warszawskiego zwracam mowę i zapytuię się was! Czyli iesteście uczestnikami szczęścia, które wam Cesarz Francuzow przyobiecał? Wylana krew braci waszych pod murami

Madrytu, ieſtże dla dobra waszego wylana? Powiedźcie, co za związek ma Wisła z Tagiem? a waleczność żołnierzy waszych czyliż służyła do polepszenia losu waszego? Prawda, wysoce wielbiona była ta wasza waleczność, iednakowoż niedaycie ſię wielkiem tem uwielbianiem zawodzic; uwielbiania te bowiem jak są sprawiedliwe i was godne, są niczym, iak tylko ięzykiem obłudy i samokorzyſtności.

Cesarz Napoleon używa woysk waszych dla ſiebie, a nie dla was; wasze maiątk i wasze woyska ſtaią ſię ofiarą niedosyć, że dla obcego dobra, lecz dla dobra waszemu zupełnie przeciwnego; bo w tym momencie, lubo iego allianci — zoſtaliście atoli większości naszey armii bezbronni wyſtawieni, w tym razie, gdy wybor woysk waszych swą krwią zalewa ziemię Kaſtylii i Arragonii.

Obywatele Xięſtwa Warszawskiego! powtarzam wam. My nie ieſteśmy wasi nieprzyiaciele, nie wyſtawiaycie kray wasz przez daremne bronienie ſię na okropność woyny! bo oświadczam wam, że ieżeli odpor uczynić zechcecie, poſtąpię z wami podług wszelkich praw woyny. Gdy zaś Nas ſtosownie do waszego uszczęśliwienia iako przyiacioł przyymiecie; tedy Nayiaśnieyszy Cesarz Auſtryi weźmie was pod swą osobliwą opiekę, a Ja tylko to od was żądać oświadczam, co dla zabespieczenia i utrzymania woysk moich potrzebnym będzie.

Dan w Odrzywole, Naszey główney kwaterze d. 14go Kwietnia 1809.

Arcy Xżę Ferdynand,

Jenerał Kommenderuiący.

Naſtępuiące oświadczenie ku dobru wspólney oyczyzny z ſtrony iednego Galicyanina, zaymie w oyczyſtych dzieiach nie poślednie mieysce obok tylu wspaniałych ofiar inszych Auſtryackich prowincyy:

Pan Jozef Leopold Sygier, Negocyant Lwowski przeniknioony rowną gorliwością, iaka dziś wszyſtkich obywatel w tak mocno ożywia, ofiaruie ſię J. Królewiczowskiey Mci Arcy Xciu Jmć Ferdynandowi do wolnego korpusu pieszego formuiącego ſię teraz w Galicyi przyſtawić umundorowanych dzieſięciu ludzi, którzy ſię iego kosztem, a nawet za większe na rękę pieniądze zawerbuią, a w przypadku, gdyby ieszcze wolny korpus konny formowany bydź miał, i do tego także oddać pięciu ludzi z koniem i z mundurem, albo gdyby w korpusie konnym nie miało mieysca, ieszcze drugich dzieſięciu ludzi, a zatem ludzi dwudzieſtu do pomienionego wyżey korpusu pieszego przyſtawić. Każdemu z tych ludzi zapewnia on przez cały czas iego służby codzienną culagę 3 kraycarow. Gdyby ieden lub drugi przez szczególne dyſtyngwowanie ſię wysłużył rangę officera, tedy obowiązuie ſię Pan Sygier onegoż całkiem ekwipować, iako też, gdyby tenże wypuszczonym był ze służby woyskowey iako zasłużony inwalid, iego albo na swoich poſſeſſyach osadzić, albo go wreszcie przy gospodarſtwie wieyskim, albo przy uprzywileiowaney C. K. fabryce ołowiowey we Lwowie, w miarę iakoby on sam zechciał z pensyą użyć, a ieszcze przy tym wszyſtkim każde szczególne dyſtyngwowanie ſię przed nieprzyiacielem, przez któreby werbowani tego przyiaciele oyczyzny wsławili ſię, osobno wynagrodzić.

Tak na oſtatek i Galicya niechce uſtąpić i nie uſtąpi pierwszeńſtwa w pięknym wyścigu, z którym teraz każdy cnotliwy obywatel pośpiesza wspólną oyczyzną własną osobą

lub swoim maiątkiem wesprzeć. Oyczyzna woła o ratunek! Ledwie co ieszcze daleki ton tego wołania rozlęgał się, gdy iuż zewsząd płynęły naydobrowolnieysze dary: broń, szaty, pieniądze, wyznaczone grunta, różne nagrody dla walecznych, pomoc i opatrzenie dla rannych, naywspanialsze ofiary dla każdego woiownika, aby bez troski o siebie i o swoich w sprawiedliwey woynie wytrwał i odważnie ią stoczył.

Niech teraz obcy kray w szyderskich pismach na ludy Austryckie tyle głupstw zmyśla i zmyślone wyśmiewa, sal cnotny przymiot pomagania oyczyznie poczciwie i szczerze, a nawet bez chlubliwego wrzasku nigdy mu śmiechem na śmiech nie odpowie.

Z Wiednia d. 8. Kwietnia.

J. Cesarzowiczowska Mość Arcy Xżę Jmć Karol wyiechał d. 6 b. m. z tuteyszey stolicy do woyska, i wydał następuiący

Rozkaz dzienny:

" Obrona oyczyzny powołuie Nas do nowych czynow. — Dopoki można było przez czynienie ofiar utrzymać pokoy, dopoki czynienie tych ofiar zgodnem było z honorem tronu, z zabespieczeniem kraiu i szczęśliwością ludow, dotąd milczało każde bolesne uczucie w sercu naszego dobrotliwego Monarchy. Lecz gdy wszystkie nasze usiłowania dla zabespieczenia szczęśliwego iestestwa naszego przeciw nienasyconey dumie obcego zdobywcy są nadaremne; gdy narody na około nas upadaią, a prawi Królowie z łona swych poddanych wydzierani zostaią; gdy nakoniec niebespieczeństwo powszechnego zagrabienia grozi także błogosławionym Austryi kraiom i ich szczęśliwym obywatelom; wymaga zatem oyczyzna od nas ratunku, i my do iey obrony powstaiemy. — Na was, moi wierni towarzysze oręża! zwraca cały świat oczy i wszyscy ci, którzy kochaią ieszcze narodową sławę i narodową własność. Nie będziecie przedmiotem urągań: że narzędziem pogrążenia stały ście się; nie będziecie w odległych świata częściach niszczącey wyniosłości woyny nieskończone prowadzić; nigdy nie będziecie o cudzy interes, o cudze żądze krwi wylewać. Niespotka was przekleństwo: że zniszczyliście niewinne ludy, a po trupach poległych oyczyzny obrońcow otworzyliście do wydartego tronu cudzoziemcowi drogę! Pięknieyszy was oczekuie los: wolność Europy schroniła się pod nasze chorągwie; wasze zwycięstwo skruszy iey kaydany, a Niemcy bracia wasi, zostaiący teraz w nieprzyiacielskich szykach, niecierpliwie swego oczekuią wybawienia. Idziecie na plac sprawiedliwey woyny, inaczey nie znaydowałbym się na czele waszym. — Na polach Ulmu i Marengo, o których nam nieprzyiaciel tak często z chełpieniem się przypomina, odnowiemy chwalebne czyny pod Würzburgiem i Ostrach, Liptingen i Zurich, Werony, Trebią i Novi. — Chcemy drogiey naszey oyczyznie bronią uzyskać stały pokoy; lecz wysoki ten zamiar przez wielkie tylko cnoty dopięty bydź może: Nieograniczone posłuszeństwo, surowa karność, wytrwała odwaga i niezwruszona stałość w niebespieczeństwie są znakami prawdziwey waleczności. Zgodność tylko woli, iednostaynosć działania prowadzą do zwycięstwa. —— Nayiaśnieyszy Monarcha i Brat moy nadał mi zupełną moc nagradzania i karania; zawsze znaydować się będę pomiędzy wami, a naypierwsze dzięki oyczyzny odbierzecie na placu bitwy od wodza waszego. Patryotyzm wielu szlachetnych mężow Austryi zapobiegł waszym potrzebom; tenże obiecuie wam w naywiększym wymiarze po-

wszechną wdzięczność. Lecz i kara za każde uchybienie powinności niechybnie nastąpi! — Zasługa nagrodę, a występek karę otrzyma, bez względu na osobę, bez względu na godność. Wzgardy piętnem oznaczony i wypchniętym zostanie ten niegodny, któremu droższe iest życie nad swoią i naszą sławę; znakami zaś publicznego poważania przyozdobiwszy, przedstawię Naszemu Monarsze i światu owych walecznych mężow, którzy za oyczyznę położyli zasługi, a imiona ich w sercu mym wyryte wiecznie nosić będę. — Jeszcze iednę pozostaie mi uczynić uwagę. Żołnierz prawdziwy tylko uzbroionemu nieprzyiacielowi iest strasznym, cnoty zaś obywatelskie nie powinny mu bydź obcemi. Za placem bitwy okazuie się ku bezbronnemu obywatelowi skromnym, miłosiernym i ludzkim. Zna on okropność woyny, i stara się ią złagodzić. Każdy występek tem surowiey karać będę, ile że Monarchy naszego nie iest zamiarem udręczać sąsiedzkie ludy, lecz ie od ciemiężycielow uwolnić, i z ich rządzcami dla dostąpienia trwałey spokoyności, dla utrzymania powszechney szczęśliwości i bezpieczeństwa ścisły zawrzeć związek. — W krotce i obce woyska złączywszy się z nami ściśle z powszechnym woiować będą nieprzyiacielem; na ow czas, odważni towarzysze oręża, szacuycie ie iak waszych braci. Nie chełpliwość, lecz męskie czyny iednaią szacunek żołnierzowi. Przez odwagę okażcie nieprzyiacielowi, że pierwszemi iesteście żołnierzami. — Po zdobytem nakoniec chwalebnym pokoiu, zasłużywszy na szacunek nieprzyiacioł i wdzięczność obcych narodow, powrócę z wami do oyczyzny, gdzie czeka was wdzięczność naszego Monarchy, pochwała świata, nagroda waszey odwagi, błogosławieństwo waszych współbraci i własne ukontentowanie, iż przyłożyliście się do spokoyności.

Arcy Xżę Karol Jeneralissimus."

Ażeby sposob urzędowania w główney kwaterze szedł w przepisanym porządku i sprawy woyskowe odbywały się pod bezpośrednią odpowiedzialnością każdego z przełożonych, uznałem za potrzebne wszystkie administracyi przedmioty podzielić na cztery oddziały i każdemu z nich przepisać sposob postępowania. Uwiadomia się zatem woysko o o takowem urządzeniu, ażeby w wielorakich podawanych do mnie pismach, rapportach, prożbach, listach tyczących się służby i prywatnych, tudzież innych sprawach uniknąć długiey drogi i zwłoki i każdy interes doszedł do właściwego urzędu i zaraz był załatwiony.

Cztery te oddziały składaią się:

1. *Z tayney kancellaryi.* Przełożonym iey iest Felmarszałek porucznik Grunne. Tu robione będą wszystkie rapporta i doniesienia do J. C. K. Mci, i utrzymywana korrespondencya z nadworną woienną radą i władzami kraiowemi. Daley należy do tey kancelaryi wydawanie odezw, cenzura pism woyskowych, odpowiadanie na przychodzące do mnie listy, korrespondencya z sprzymierzyńcami i nieprzyiacielem, podwyższania i nagrody, użycie i wyrachowanie taynych wydatkow, i nakoniec obowiązkiem iey iest udzielać wszystkie nadeszłe pisma innem oddziałom.

2. *Z kancelaryi działań.* Naczelnikiem iey iest Jenerał major Probaska. Tu układane będą wszystkie pisma, tyczące się taktycznego działania woyska, wszystkie rozkazy do marszu, szyki bitew, urządzenia attaku lub obrony, odbierać będzie i załatwiać wszystkie tyczące się działań doniesienia, rappor-

ta, doniesienia szpiegow, wyznania zbiegow lub jeńcow. Daley należy do tey kancelaryi utrzymywać dokładny dziennik działań woiennych, czynić rysunki kraiow i mieyscowych położeń. Jest odpowiedzialną za staranne regestrowanie wszystkich woyskowych i pism i ich składanie. Nayst rszy pułkownik głownego sztabu iest dyrektorem kancelaryi działań, rownie iak brygadyer głownego sztabu, korpusu pionierow, pontonerow i czaykow. Daley obmyśla on kwatery i porządek drogi dla bagażow głowney kwatery, do czego dodany mu iest podpułkownik kwatermistrz, furyerowie głownego sztabu, przełożeni wozow, posłańcy piesi i konni.

3. *Z kancelaryi szczegółowey.* Przełożonym iey iest Jenerał adjutant, Baron Wimpfen. Do niego należą wszyscy adjutanci korpusow i skrzydłowi. Wysela ich i załatwia wszystkie przepisy względem jenerałow adjutantow. W tey kancellaryi układane będą tabele stanu i służby, ranne rapporta, dzienne rozkazy, obwieszczenia, wykomenderowania; wydaie paszporta i listy bezpieczeństwa. Do rzeczonego jenerała adjutanta należy zapobiegać złemu utrzymywaniu koni i ludzi. Ma dozor nad wszystkiemi cudzoziemcami, którzy bez iego pozwolenia na piśmie nie mogą bydź cierpianemi ani w głowney kwaterze ani w obozie; nad handluiącemi, markietanami i szynkarzami, nad dobrą miarą, wagą i dobrym gatunkiem towarow i żywności, słowem, utrzymuie policyą w głowney kwaterze, i dodani mu są do pomocy profossowie. — Bez wiedzy jeneralnego adjutanta nie może żaden publiczny czyn w głowney kwaterze nastąpić i wszystko, co się tycze służby, powinno mu bydź wiadome. — Daley ma prawo oglądać znayduiące się w pobliskości woyska magazyny, lazarety, &c. i wszędzie przestrzegać porządku. Utrzymuię także przepisany regulaminem dziennik i donosi mi o wszystkich rapportach i doniesieniach tyczących się służby. Nakoniec sztabowa dywizya piechoty i sztabowy szwadron dragonii w głowney kwaterze odbiera rozkazy przez jenerała adjutanta. Każdy korpusowy adjutant odbywa przy swoim korpusie takie same obowiązki.

4. *Z głowney kommendy woyska.* Zawiadowcą tego oddziału i oraz jeneralnym dyrektorem utrzymywania woyska, iest Feldmarszałek porucznik Baron Stipsić. Pod iego dozorem zostaie 1) kommissoryatowa kassa, transporta, mundury i sprawy wymiany; 2) Wozy z żywnością i pakowe; 3) Liweruńki i dostarczania; 4) Kraiowy kommissoryat; 5) urządzenie tyczące się zdrowia; 6) Prawne postępowania. Każdy z tych poniższych oddziałow ma swoiego dyrektora, wszyscy iednak zależą od głowney kommendy, a mianowicie od powyższego zawiadowcy. Wszystkie żądania, &c. ściągaiące się do powyżey wyszczególnionych przedmiotow przesłać regimenta maią pod adressem: Do głowney kommendy, w którey załatwionemi zostaną.

Arcy Xżę Karol, Jeneralissimus.

Nayiaśnieyszy Cesarz i Król wyieżdzaiąc dziś rano z tuteyszey stolicy do woyska, wydał do ludow Austryi pochodzące z serca i do serc przenikaiące słowa Monarchy i Oyca:

"Franciszek Pierwszy, z Bożey łaski Cesarz Austryi; Król Jerozolimski, Węgierski, Czeski, Dalmacyi, Kroacyi, Sklawonii, Galicyi i Lodomeryi; Arcy Xżę Austryi; Xżę Lotaryński, Salzburski, Wirzburski i Frankoński; W. Xżę Krakowski, Siedmiogrodzki; Xżę Styryi, Karentyi, Krai-

nu, wyższego i niższego Szląska; Xżę Berchtolsgadenu i Mergentheimu; Xiążęco-Hrabia Habsburski, &c. &c.

"Ludy Austryi!

Opuszczam moią stolicę, udaiąc się do walecznych obrońców oyczyzny, którzy zgromadzili się na granicach dla obrony monarchii. — Od 3 lat dokładałem wszelkiego starania, ażeby wam, kochani poddani, zapewnić błogosławieństwa trwałego pokoiu. Żadna ofiara, połączona z waszem dobrem i samowładnością, aczby nayboleśnieysza, nie była dla mnie drogą, w celu utrzymania przez dobre porozumienie z Cesarzem Francuzów waszey spokoyności i szczęśliwości. — Ale daremne były moie starania. Austryacka Monarchiia poledz także miała pod dumą Cesarza Napoleona: iak Hiszpaniia, którą usiłuie podbić; Głowę świętego kościoła znieważa; prowincye Włoskie sobie przywłaszcza; Niemieckie podług woli rozdaie i uciska, tak podobnie Austrya miała podlegać wielkiemu państwu, które od kilku lat głośno zapowiada. — Przedsięwziąłem potrzebne środki dla zapewnienia samowładności monarchii. Usłuchaliście moiego głosu, uprzedziła go nawet miłość wasza oyczyzny. Przymiycie moie podziękowanie, które kiedyś moi i wasi wnukowie powtorzą. Własna tylko obrona, a nie zaczepka były naszem zamiarem. Lecz zdobywca znieść nie może, ażeby Monarcha i lud iego połączeni wzaiemnem zaufaniem dosyć byli mocnemi do oparcia się iego uroszczeniom. Oświadczył, iż postąpi po nieprzyiacielsku przeciw Austryi, ieżeli nie zaprzestanie swoich uzbraiań i nie podda się bezbronna woli iego. Tak niesłuszna propozycya odrzuconą została, i woyska iego ciągną teraz przeciw nam. — Ufam w Bogu, — w waleczności woysk moich, w bohatyrstwie moiego brata, który im dowodzi i na ich znayduie się czele, ufam w was kochane ludy! — natężenia do woyny są wielkie, ale muszą bydź takiemi, ażeby tem pewniey dopiąć głownego i koniecznego celu własnego siebie utrzymania. — Coście dotąd uczynili, iest dla mnie rękoymią, że dopomagać mi nayddzielniey będziecie. Ten nawet, co oręża nie nosi, należeć będzie do obrony oyczyzny. Zgodność woli, porządek, posłuszeństwo, ochocza czynność, zaufanie: oto są prawdziwe siły ludu. Okazaliście iuż to wszystko, i dla tego dziś zaczenamy pod lepszemi, niżeli kiedy działać widokami. Szczęśliwe zdarzenia nie uczynią was opieszałemi; złe przygody, ieżeliby się przytrafić miały, nie zrażą waszych umysłów; wytrwałość bowiem przezwycięża wszelkie niebezpieczeństwa, zapewnia nowe korzyści i wynagradza szkody. — Sprawa nasza iest słuszna; Opatrzność nie opuszcza tych, którzy się sami nie opuszczaią. — polegam na waszey miłości, na doświadczoney wierności ku Monarsze i oyczyznie. Polegaycie i wy na oycowskiey staranności waszego Monarchy, który szczęśliwość swoią w waszey tylko znayduie. — W Wiedniu d. 8 Kwietnia 1809.

Franciszek."

W Styryi, Karentyi, Krainie i w Tryeście panuie taki sam duch, iaki w innych prowincyach Austryackiego Cesarstwa widać, i zapala do naypięknieyszych czynów i wielorakiego rodzaiu ofiar. Od 1 Kwietnia znayduie się pospolite ruszenie wewnętrzney Austryi w drodze, które iednomyślnie i ochoczo oświadczyło się służyć zewnątrz kraiu i wszędzie, gdzie go tylko Kochany Arcy Xżę Jan poprowadzi. — Nie bez wzruszenia czytać każdy będzie następuiący, przy poświęceniu chorą-

gwi pospolitego ruszenia wewnętrzney Austryi. (d. 24 Marca) wydany dzienny rozkaz:

" Zbroyni Mężowie pospolitego ruszenia! Właśnie upływa 9 miesięcy, iak odebraliście przezemnie wezwanie waszego Monarchy do uzbroienia się. Oświadczyłem wam życzenia i wolą względem narodowego urządzenia, które mądra przezorność naylepszego naszego Cesarza w teraźnieyszych burzliwych czasach, dla zabezpieczenia Monarchii przeciw napadowi, rozciągnąć także na wewnętrzną Austryą doradziła. — Miłość oyczyzny, zapał do utrzymania niepodległości, nienawiść przeciw obcey tyranii, znaiomość siebie i sił naszych, prawdziwy starodawny Austryacki duch, utworzyły pospolite ruszenie. Dziwi się cała Europa, że iedno tylko słowo Kochanego Cesarza przyistoczyło cały naród na woysko, a woysko na naród — Wewnętrzna Austrya usiłowała wyprzedzić inne prowincye monarchii. Szlachcic i Mieszczanin, właściciel dóbr i urzędnik, chłop i rzemieśnik, uczony i kupiec, wszyscy stawali w szeregach pod znakami oyczyzny. — Poruszony Monarcha niezawodną *prawdziwie starożytnego Austryackiego ducha Cechą* nadał officerom pospolitego ruszenia woyskowe znaki. — zaszczyt którego sam zwykł używać — nadał im przez to znamie zaszczytu i publicznego znaczenia, iako też woyskowego stopnia —— Przyiął na siebie staranność o wdowach i sierotach odważnych oyców familii, którzy prędzey lub później paść mogą ofiarą wysokiego swoiego powołania — zapewnił wychodzącym w pole urzędnikom stanu wszelkiey klassy nietylko wrocenie ich na te same urzędy, ale nawet promocyą, i zagroził prywatnem osobom publiczną niesławą, które nie zapewnią wyciągaiącym w pole służącym lub urzędnikom polepszenia losu. Wielka kupa nowych tych narodowych woiowników podzieloną i urządzoną została na kompanie i bataliony. Rozpoczęły się ćwiczenia. Uczono wszystkiego, czego tylko do woyny potrzeba. Postęp odpowiadał usiłowaniom. Karność i duch żołnierski co raz bardziey się rozwiiały. — Ucieszony Monarcha tak szybkim postępem, postanowił, odważni Mężowie, dać wam nowy dowod nieograniczonego swoiego zaufania. Odebrałem zlecenie urządzić was na większe korpusy woyskowe, to iest na oddzielne brygady. Każda brygada otrzyma na kommendanta znaiącego woyskową służbę jenerała. — Ażeby was nie pozbawiać znaku i zaszczytu, na którym gruntnie się od dawna honor liniiowego woyska, otrzymacie dziś chorągwie dla każdego batalionu. Chorągwie te będą uroczystem religii obrzędem dla służby oyczyzny poświęcone i waszey opiece oddane. — Coście przed 9 miesiącami w zapale waszego patryotyzmu, w oczach waszych współziomków, w oczach narodu, w oczach Europy, iako odważni mężowie stawiąc w szeregach pospolitego ruszenia, uroczyście przyrzekli, to iest: *Bronienia oyczyzny przeciw każdemu nieprzyiacielskiemu napadowi*, zatwierdzicie przy dzisieyszey uroczystości przysięgą przed ołtarzem Wszechmocnego Boga, dawcy i zachowawcy wszystkiego dobrego. Przysięga ta czyni odtąd obronę oyczyzny obowiązkiem religii, co było dotąd tylko obowiązkiem patryotyzmu. — Dane wam dziś chorągwie wskażą wam wszędzie drogę, okolice i mieysce, gdzie oyczyzna potrzebować będzie waszego ramienia, waszego oręża i waszego męztwa. Poprzysiężecie nie opuszczać nigdy waszey chorągwi,

iść wszędzie za nią i bronić iey naywaleczniey przeciw nieprzyiacielowi. — Przekonany iestem, Zacni towarzysze oręża! iż dotrzymacie tey przysięgi, i zasłużycie u współczesnych i potomności na świadectwo: *Zasłużyli bydź Austryakami!*

Arcy Xżę Jan.,,

Każdy dzień przekonywa bardziey o poruszaiących serce usiłowaniach wielkomyślnych obywateli do okazania przez ofiary i czyny szczerey i wierney przychylności do nayukochańszego Monarchy, i oraz wdzięczności i szacunku ku odważnym obrońcom oyczyzny. I tak szlachetny ieden patryota, prosząc, aby imie iego było zataione, oddał J. C. K. Mci do wolnego użycia summę 40,000 zł. fr. które J. C. K. Mość z rozrzewnieniem i ukontentowaniem przyiął i na teraźnieysze potrzeby kraiu przeznaczył. — Uprzywilejowana C. K. kongregacya kupcow hurtowych miasta Wiednia, z którey wielu członkow złożyło iuż dawniey znaczne składki dla pozostałych familiy pospolitego ruszenia Wiedeńskiego, oświadczyła się ieszcze, iż w przeciągu iednego roku w miesięcznych ratach złoży 21,960 zł. r. dla utrzymania żon i dzieci mężow 1go batalionu pospolitego ruszenia Wiedeńskiego, a mianowicie czwartey kompanii tegoż batalionu. J. C. K. Mość raczył i tę ofiarę łaskawie przyiąć, kongregacyi ukontentowanie swoie oświadczyć kazać i czyn iey do publiczney podać świadomości.

Komitat Granerski w Węgrzech wystawił, oprocz przypadaiącey nań insurrekcyi, regiment jazdy z 900 ludzi złożony, który nosić będzie podług życzenia iego imie szacowanego powszechnie Arcy Xcia Prymasa. Komitat Neogradski dostawia, oprocz insurrekcyi, 300 jazdy, a Honterski 150 jazdy. Pierwszy ofiarował złożyć w dobrowolney składce 15.000, a drugi 8520 mec zboża. J. C. K. Mość podziękował w własnoręcznem piśmie tym komitatom za ich piękne patryotyzmu czyny.

Dozorca znaney powszechnie gościnni w Wiedniu pod Cesarzem Rzymskim, Emanuel Eppinger, który dał iuż wiele dowodow swoiego patryotyzmu i pozyskał z tego względu pochwałę rządu, ofiarował poświęcić bezpłatnie 3 izby w tey gościnni dla przybywaiących do Wiednia C. K. officerow gońcami, one opalać, światło dawać i w potrzebne sprzęty opatrzyć. J. Cesarzowiczowska Mość Arcy Xżę Jeneralissimn przyiął tę ofiarę z ukontentowaniem i kazał rzeczonemu obywatelowi za iego patryotyzm podziękować.

J. C. K. Apostolska Mość raczył Jana Piotra de Kanal na Ehrenburgu, C. K. stolnika i rachunkowego radcę przy nadworney woyskowey kancelaryi, tudzież deputowanego w stanach niższey Austryi, przez wzgląd na dawne iego szlachectwo i położone przez 24 lat przez niego i iego przodkow względem Nayiaśnieyszego Cesarskiego Domu zasługi, wynieść nayłaskawiey z całem potomstwem do godności barona.

Z Peterzburga d. 15. Marca.

Minister do spraw zagranicznych i handlu, Hr. R manzow powrocił tu z swego poselstwa do Paryża po 6 miesiącach niebytności.

Mowią, iż wyiazd Nayiaśnieyszego Imperatora do Finlandyi iest niezawodnie na 25 b. m. oznaczony.

Onegday dał Francuzki Ambassador Xżę Wincencyi wielki obiad dla ciała dyplomatycznego.

DODATEK

DO Nru 31.

GAZETY KRAKOWSKIEY

W Niedzielę Dnia 16. Kwietnia 1809.

Wiedeńska gazeta dworska umieściła następuiący artykuł z Hiszpanii:

Z Sewilii donoszą pod d. 24 Lutego, iż woysko Francuzkie wszedłszy do St. Jago zabrało znayduiące się w tameyszym kościele S. Jakoba, patrona Hiszpanii, wszystkie skarby.

W Katalonii zachodzą codziennie krwawe potyczki, które w ostatnich dniach ukończyły się z korzyścią Hiszpanow i pokazuią się znowu pod Roussilon. Regularne woyska Hiszpanow składaią się teraz z 137,000 piechoty i 15,000 jazdy, nie licząc uzbroionych chłopow i urządzonego w kilku prowincyach powstania w massie. Powstanie w Katalonii iest liczne i bitne. Nakazany przez naywyższą juntę rekrut wybierany iest z pośpiechem; artylerya Hiszpańska iest liczna i dobrze we wszystko opatrzona.

Rządowa gazeta naywyższey junty pod d. 27 Stycznia przywodzi następuiące wypisy z listow, które wraz z gońcem Francuzkim, który ie wiozł Cesarzowi, przez Kastyliyskich chłopow schwytane i junoie do Sewilii posłane zostały:

Pierwszym iest rapport Francuzkiego Rezydenta w Monachium, P. Otto, do Francuzkiego Ministra Champagny, który go Cesarzowi przesełał. Pisany iest pod d. 26 Listopada roku zeszłego, i donosi o ciągłem, Bawarskiemu rządowi nieprzyiemnem, i wiernem przywiązaniu Tyrolczykow do Nayiaśnieyszego Austryackiego Domu. Daley czyni wzmiankę o urządzonem w kraiach Austryackich pospolitem ruszeniu, które daleko większe przyniesie Austryi korzyści, niżeli dotąd za granicą mniemano.

Drugim iest list Xcia Pokoiu do Francuzkiego Podskarbiego Mollieua. Xżę ten opisuie w nim pod 21 Listopada r. z. z Marsylii smutne położenie Króla Karola, który pomimo uroczystych przyrzeczeń Cesarza Napoleona od 4 miesięcy nie odbiera swey pensyi, i przywiezione z Compiegne do Marsylii wexle nie są zapłacone.

W trzecim liście donosi Minister stanu Champagny Cesarzowi pod d. 7. Grudnia, iż pospolite ruszenie w kraiach Austryackich śpieszno iest urządzane i nabawia niespokoynością o graniczne kraie.

Czwartym nakoniec listem iest rapport ministra policyi pod d. 8 Grudnia, w którym donosi Cesarzowi, iż mieszkańcy Frankfortscy nie okazuią wcale przywiązania do Fran-

cyi, ale przeciwnie sprzyiaią bardzo Anglii. Do tego rapportu dołączony oył dodatek o tayney policyi, w którym minister donosi, że 12ty biuletyn woyska nie był lepiey iak poprzedzaiące w Paryżu przyięty, i mowiono publicznie: "Gdzież są zabrane 60,000 ieńcow?" Dodaie, iż roznosiciele pism publicznych po ulicach wołali: "Oto urzędowy rapport o wielkich zwycięztwach nad Hiszpanami, nad chłopami, kobietami i pomordowanemi dziecmi." Nakońcu przydaie Minister uwagę, iż roznosiciele urzędowych rapportow szydzą z nich publicznie.

Z Kopenhagi d. 24 Marca.

Dalszy ciąg korrespondencyi między rządami Angielskim, Francuzkim i Rossyyskim.

Nr. XII. Nota. — Niżey podpisany Minister do spraw zagranicznych Nayiaśnieyszego Imperatora Wszech Rossyy ma honor odpowiedzieć na notę, podpisaną przez JW. Canninga, sekretarza stanu Nayiaśnieyszego Króla W. Brytanii do spraw zagranicznych i przesłaną do Rossyyskiego ambassadora w Paryżu, że przypuszczenie do kongressu sprzymierzonych z Angliią Królow nie podlega żadney trudności, i że zezwalaią na to Rossya i Francya. Lecz zasada ta nie może się rozciągać tak daleko, ażeby przypuszczonemi także do tego byli pełnomocnicy powstańcow Hiszpańskich. Imperator Rossyyski nie może na to zezwolić; państwo iego znayduie się ciągle w podobnych okolicznościach. — i Angliia musi sobie przypomnieć, że kiedyś obstawała przy takieyże zasadzie. Nadto uznał iuż Króla Jozefa Napoleona, i doniosł Nayiaśnieyszemu Królowi W. Brytanii, iż połączył się z Cesarzem Francuzow, tak względem pokoiu, i ko i woyny, i J. Imp. Mość powtarza tu, iż postanowił nieoddzielać interessu swoiego od interessu tego Monarchy. Oba atoli skłonnemi są do zawarcia pokoiu, byle tylko był stateczny, chwalebnym i dla wszystkich stron dogodnym. Niżey podpisany postrzega z ukontentowaniem, iż w podzielonem zdaniu względem Hiszpanow nic takiego nie zachodzi, coby przeszkodzić lub spoznić mogło otworzenie kongressu. Przekonywa go z ś to, że J. K. Mość wyznaie w nocie swoiey, iż nie wiążą go z Hiszpanami żadne uroczyste traktaty. Po 15 latach woyny może Europa słusznie żądać pokoiu. Jest to interessem wszystkich mocarstw, wraz z Angliią i życzenie takowe nie będzie zapewne obcem dla serca J. K. Mci; bo nie podobna, żeby sam ieden miał tak zbawienną myśl odrzucać i pomnażać nędzę cierpiącey ludzkości. Niżey podpisany ponawia zatem w imieniu Imperatora, Nayiaśnieyszego swoiego Pana, uczynioną iuż propozycyą, aby Nayiaśnieyszy Król W. Brytanii wyznaczył miasto, które mu się podoba, wysłał tam swoich pełnomocnikow i wezwał swoich sprzymierzyńcow do wysłania także swych pełnomocnikow dla otworzenia kongressu o pokoy na zasadzie *uti possidetis*, lub na iakieykolwiek inney byle zmierzała do zawarcia pokoiu zaspakaiącego wszystkie umawiaiące się strony. Niżey podpisany ma honor powtorzyć JW. Panu Canning zapewnienie wysokiego swoiego szacunku.

(Podp.) *Hrabia Mikołay Romanzow.*

(*Reszta potem.*)

D. 11 Stycznia umarł w Londynie w 80 roku życia Podpułkownik Stewart, który wsławił się był w Amerykańskiey woynie 1755 i uratował życie Jenerałowi Cradok. Był on potem zaufanem przyiacielem Wasingtona.

Minister Canning dał w Londynie d. 18

Stycznia z powodu urodzin Królowey wielki obiad, na którym, oprocz zagranicznych posłow, znaydowali się Lord Grenwill, P. Thornton, P. Jackson, Hrabia Műnster, &c. Urodziny Królowey, która w Maiu r. z. zaczęła rok 65 obchodzone w tym dniu bywaią. W czasie wielkiey u dworu schadzki dnia tego przedstawieni Królowey byli: Lord Amherst mianowany posłem w Palermo; P. Thornton przeszły poseł Angielski w Sztokolmie.

DONIESIENIA.

Uwiadomienie z C. K. Galicyyskiey dobra kraiowe sprzedaiącey Kommissyi.

Gdy podług dekretu ministeryalnego wysokiey nadworney Kamery pod dniem 3 t. m. początkowo od domu Cohen & Compagnie złożone, poźniey przez zmarłą Xiężną Kurlandzką przyięte, a teraz na rzecz i imie Xiężniczek Kurlandzkich wydane pożyczkowe nadworney Kamery obligacye summę razem złączoną 400,000 zł. ryń. wynoszące do ustanowionego w patencie pod dniem 12 Kwietnia 1802 roku placenia systematu należą; przeto podług dalszey osnowy tegoż ministeryalnego dekretu wysokiey Kamery nadworney pomienione na rzecz Kurlandzkich Xiężniczek wydane obligacye, także pomiędzy te należą, które w kupnie dóbr kraiowych Alpari przyymowane bydz powinny. Co dla każdego wiadomości ninieyszym obwieszcza się. W Lwowie d. 20 Lutego 1809.

Dobra Zabno, w Cyrkule Tarnowskim nad Dunaycem leżące, miasto, jarmarki i trakt wolny maiące, z kilku folwarkami z ziemią wyborną i przyłączonym kilkudziesiąt morgow lasu, dziedziczne JW. z Starzyńskich Hrabiny Stadnicki są na sprzedaż od S. Jana Chrz. r. b. Życzący sobie nabyć, maią się udac do dziedziczki, mieszkaiącey w Sieradzy, wsi przytykaiącey do tegoż Zabna. Tym łatwieysze nabycie tych dóbr, gdy właścicielka nie żąda całkowitey od razu summy. Dan w Krakowie d. 18 Marca 1809.

Obwieszczenie ze strony C. K. Rządu kraiowego w Galicyi.

Przez śmierc Fiały, konsyliarza w Magistracie Krakowskim, zawakowało mieysce konsyliarza z pensyą roczną 700 zł. ryń. na które konkurs do ostatniego Kwietnia ninieyszym rozpisuie się. Konkuruiący o rzeczone mieysce, maią się przeto udac z prozbami swemi należycie ułożonemi do Magistratu Krakowskiego. W Lwowie d. 17 Marca 1809.

Przez Magistrat C. K. Stołecznego Miasta Krakowa wiadomo się czyni, iż licytacya rzeczy ruchomych iako to: w srebrze, miedzi, szkle, faiansie, żelazie, bieliznie, sukniach, sprzętach domowych, para kulczykow brylantowych zł. ryń. 380 szacowanych do massy wyżey wyrażoney nie należących, odprawiać się dnia 17 Kwietnia r. b. o godzinie 9 rano będzie; maiący chęc kupienia na wyżey wyrażonym terminie do kamienicy Nr. 82 na Grodzkiey ulicy awic się maią.

Gollmayer.
Łodziński.
Kawski.

Z Rady Magistratu C. K. Miasta Stołecznego Krakowa.
Dnia 24 Marca 1809.
Raubach.

Z strony Sądu Wexlowego Magistratu C. K. Miasta Lublina, oznaymuie się tym Edyktem P. Karolowi Teofilowi Stefers w Gdańsku mieszkaiącemu, że Zyd Szmul Szmson cukier kupiec Kaźmierski, u Sądu tego przeciwko niemu w sprawie rozstrzygnienia rachunku i zapłacenie summ 352,134 złotych Gdańskich, tudzież 521 1/2 dukat. i 28 dukat. żałobę podał i o pomoc Sądu ile sprawiedliwość wymaga doprászał się. — Gdy zaś magistrat maiąc wiadomość, iż on wcale w C. K. kraiach dziedzicznych nie znayduie się, patrona tuteyszego P. Grzymkowskiego z iego szkodą i iego kosztem zastępcą postanowił, z którym proces ten podług ordynacyi sądowey rozpocznie się: i ukończony zosta nie; on przeto Edyktem niniey szym tym końcem upomina się, ażeby w czasie przyzwoitym to iest dnia 11 Kwietnia 1809 o godzinie 9 rano,

lab sam się stawił, albo ieżeli iakie ma prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wcześnie przesłał, albo nakoniec innego patrona obrał, tego tuteyszemu magistratowi wymienił, i podług przepisu tych środkow prawa używał, które do obrony swey za nayskutecznieysze osądzi, gdyż inaczey wszelką niedogodność z zaniedbania wynikaiącą, podług opiewu C. K. praw samby sobie przypisać był winien. Dan w Lublinie d. 10 Stycznia 1808.

Władich.
Lewandowski.
Krępski.

Z Rady Magistratu C. K. Miasta Lublina Sądu Wexlowego.
Swiderski.

Z strony Sądu wexlowego Magistratu C. K. Miasta Lublina oznaymuie się tym Edyktem Panu Karolowi Teofilowi Stefers w Gdańsku mieszkaiącemu, że Żyd Szmul Samson Cukier kupiec Kaźmirski u Sądu tego przeciwko niemu o zapłacenie summy 40200 zł. Gdańskich żałobę na niego podał, i o pomoc Sądu ile sprawiedliwość wymaga, dopraszał się. —— Gdy zaś Magistrat maiąc wiadomość, iż on wcale w C. K. kraiach dziedzicznych nieznayduie się, iemu patrona tuteyszego P. Grzymkowskiego z iego szkodą i iego kosztem zastępcą postanowił, z którym proces ten podług ordynacyi Sądowey rozpocznie się i ukończony zostanie; on przeto Edyktem ninieyszym tym końcem upomina się: aby w czasie przyzwoitym, to iest dnia 11 Kwietnia 1809 lub sam się stawił, albo ieżeli iakie ma prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wcześnie przesłał, albo nakoniec innego patrona sobie obrał tego tuteyszemu Magistratowi wymienił, i podług przepisu tych środkow prawa używał, które do obrony swey sprawy za nayskutecznieysze osądzi; gdyż inaczey wszelką niedogodność z zaniedbania wynikaiącą, podług opiewu C. K. praw samby sobie przypisać był winien. Dan w Lublinie d. 10 Stycznia 1809.

Władich.
Lewandowski.
Fr. Krępski.

Z Rady Magistratu C. K. Miasta Lublina Sądu Wexlwego.
Swiderski.

Juryzdykcya Dominikalna Staszowska nieprzytomnym i z mieysca mieszkania niewiadomym sukcessorom: Loraneyi z Hamsterow Petrowey Gottliebowi, Beniaminowi i Jakóbowi Hamsterom, córce, i synom wiadomo czyni; iż oyciec ich Fryderyk Hamster obywatel Staszowski w roku 1800 w miesiącu Lutym pomarł i uczynionym na dniu 21 Lutego 1800 testamentem wszystkie swe dzieci, pozostałego maiątku w rownych częściach dziedzicami uczynił; im przeto należy, iżby podług wyraźney myśli testamentu oycowskiego w przeciągu lat 4ch do odebrania dziedzictwa zgłosili się, inaczey bowiem po upłynionym tym czasie bez dania o sobie wiadomości (osobliwie trzy pierwsze) od części dziedzictwa przypaść im mogących wyłączonemi zostaną.

Wincenty Tarłowski, Sędzia Dominikalny.
Z Juryzdykcyi Dominikalney Staszowskiey d. 20 Stycznia 1809.
Krusiński, Actuarius.

Dnia 16go Maja r. b. przed południem w C. K. Krakowskiey Kancellaryi Cyrkularney następuiące do Promnickiey C. K. Prefektury należące karczmy na 3 po sobie następuiące lata, to iest od 1go Listopada 1809 aż do tegoż dnia 1812 roku, przez publiczną licytacyą (do którey i Żydzi się przypuszcza) w dzierżawę puszczone będą. — Cena fiskalna wynosi, iako to: Od Prromnickiey i Gorzckiey karczmy 587 zł. ryń. 30 kr. Od Zieloneckiey i Troianowskiey karczmy, oprocz opłacenia 30 zł. ryń. rocznie mostowego 315 zł. ryń. 54 kr. Od Rakowskiey karczmy 151 zł. ryń. 21 kr. Od Łobzowskiey i Nowowieyskiey karczmy 276 zł. ryń. 51 kr. Od Tońskiey karczmy 316 zł. ryń. 6 kr. Od Promnickiey gorzelni 250 zł. ryń. — Każdy licytować chęć maiący ma się 15 procentowym wadium zaopatrzyć, bez którego do licytacyi przypuszczony nie będzie. Reszta kondycyy przed licytacyą oznaymione będą. W Promniku dnia 22 Lutego 1809.

Józef Widmann Prefekt.

(Przy dzisieyszey gazecie znayduie się drugi Dodatek.)

DODATEK DRUGI

DO Nru 31.

GAZETY KRAKOWSKIEY

W Krakowie dnia 16 Kwietnia 1809.

DONIESIENIA.

W. Mość Pan Kollin, ułożył ku wzniesieniu zapału milicyi kraiowey Austryackiey, bardzo trafne i szczęśliwie oddane pieśni narodowe, które z następuiącą nader interessuiącą Przedmową z druku wyszły:

Wolno niech będzie Pieśni tych Autorowi, o duchu i zamiarze ich przemowić słowo. Sciągaią się one, iak widziemy równie iak milicya kraiowa do woyny na przyszłość wyniknąć mogącey, od którego bądź kolwiek bądź nieprzyiaciela, kray kiedyś mogł bydź naiechanym.

Cesarz Austryi w czasach spokoynych od nieprzyiacioł niezagrożony, zwołał do związku obrony waleczne ludy swoie. Dozwolono iest dobremu obywatelowi dociekać w tym wielkim kroku zamiarow Monarchy, ponieważ ten przez poznanie onych, ożywić w nim chce gorliwość, spełnienia obowiązkow zawartego związku.

Rządowi Austryackiemu dobry byt obywatela, naywyższym zawsze był prawem, przez względy ochraniaiące dla niego nieużył w przeszłych woynach tych sił, które mu liczba ludu podawała, i skłaniał się do znacznych ofiar, gdy nieprzyiazne szczęście woyny, w śrzednicę kraiow niszczącego zaprowadziło nieprzyiaciela. Teraz zaś oczywistą iest rzeczą, że utrzymanie całości żadney folgi niedozwala, i żadnych ofiar dalszych niedopuszcza. Ani iedna prowincya z związku kraiow Austryackich wyłączoną bydź nie może, bez zupełnego osłabienia onegoż. Zniknełaby przez się bytność, niepodległość i godność iego, a nawet rozwiązanie onego, zależałoby od samowolności potężnieyszego sąsiedzkiego mocarstwa. W takim położeniu, w którym każda przyszła woyna za woynę zniszczenia uważaną bydź powinna, od tego tylko zawisł ratunek, aby nietaić sobie niebespieczeństwa, lecz kiedy czas ieszcze uzbraiać się i ćwiczyć w boiu, aby zginąć lub zwyciężyć. Dla tego Cesarz w spokoynych czasach zwołał milicyą kraiową, aby się przy zagrożeniu granic prędko i porządnie gromadziła, a w woynie samey nie iak tłum bez porządny, lecz iak woysko w broni ćwiczone i przez zaufanie odważne, nieprzyiacielowi się opierała. — Zapał z iakim ludy Austryi poszły za głosem swoiego Monarchy, gorliwość z iaką się obywatele natychmiast na place ćwiczeń cisneli, iaśnieć będzie kiedyś w rocznikach historyi naszey, iako tkliwa prawdziwey miłości oyczyzny pamiątka. — Ma Austryak oyczyznę i mieć ią zasłużył! Wie on, żeby pod żadnym innym rządem, konstytucya, ięzyk, obyczaie, i zwyczaie każdego oddzielnego ludu z takim nie były szanowane poważeniem; że obywatel po tylu wycięczaiących woynach, tu zawsze mniey ieszcze podatkow i ciężarow ponosi, niż obywatele większey części państw innych; że dobry byt każdey prowincyi szczególnie przez pomoc wzaiemną iaką sobie daią wszystkie prowincye w związku Mocarstwa tego zostaiące, coraz znaczniey się pomnaża; że w tym szczęśliwym państwie każdy zamach samowolności nietylko na bespieczeństwo osobiste, lecz nawet i na naymniey znoszące prawa, pod czuwaiącą ustaw karzących i cywil-

nych opieką, staie się niepodobnym, że żaden bez formalney prawney inkwizycyi nie znika, lub osądzonym nie bywa obywatel, że naymnieyszy poddany Monarchę sądownie i ze skutkiem pozywa, jeżli między niemi w stosunkach własności zaydzie kolizya! i że wieśniak nigdzie tak gorliwie od przywłaszczeń dziedzica nie iest bronionym. To są prawdziwie wielkie powody utrzymania wnukow oyczyzny, gdyby nawet przychylność ludow do plemienia panuiącego, które od wiekow łagodnie, sprawiedliwie i łaskawie, szczęście kraiow swoich zabezpiecza, gdyby wspomnienie serce unoszące na Austryi wielkość i potęgę w świetney przyszłości, do tego iako szlachetnieysze nieprzyczyniały się pochopy. Bogu dzięki! ieszcze ta myśl wielkomyslnemu Austryakowi iest nieznośną podbitym i upokorzonym, innemu od owego służyć panuiącemu plemieniu, którego oycowskich przykazow naddziady ieszcze z uczuciem dzieciom właściwym słuchali ieszcze się czuie każdy Austryak rodakiem za nadto wspaniałym i wielkim, aby nie miał dożyć życia za to, żeby Cesarstwo przez podział, lub haniebne uznanie gwałtownych rozkazow potężnieyszego obcego mocarstwa, poniżonem nie było. — Ten to iest sposób myślenia, takie to są uczucia, które obywatela w woynie za oyczyznę, na szczycie ludzkości stawiaią. W czasie niespieczeństw zrzeka się niższych dóbr życia, dla uratowania wyższych: wolności i honoru. Ożywionem tym zapałem, niedosyć iest w uszczęśliwiaiących momentach wewnętrznego przekonania, na zimnych słowach; przepełnione nim serce w Pieśniach się wylewa, których sam odgłos na przyszłość skutkuie, ku ocuceniu ospałych, wzmocnieniu osłabionych, i sprzeżystemu pobudzeniu Bohaterskich umysłow, do dzieł bohaterskich. — Takim Niemcy przeciw Rzymianom, a Hiszpanie przeciw Maurom, uniesieni byli zapałem. Rownie uczucia w uzbroionych Austryi Mężach równe wzbudzą bohaterstwo. — Jeżeli Autorowi prostych tych pieśni cokolwiek tylko się udało, uczuciom ziomkow iego należyty dać wyraz, będą one z ust do ust teraz iuż przechodzić, i kiedy w stanowiącey godzinie niebespieczeństwa, gdzie człowiek dla działania wznieść się musi na bohatera, każdą wielkość w sercach woiownikow spoczywaiącą obudzą, na ratunek świętey Austryackiey oyczyzny, i na zgubę nieprzyiacioł. Czemu oby Bóg naywyższy pobłogosławił. W Wiedniu d. 23 Września 1809.

Uwiadomienie, ze strony C. K. Galicyyskiego kraiowego Gubernium.

Nayiaśnieyszy Pan, przy teraźnieyszych stosunkach handlu morskiego i żeglugi, dla zaradzenia brakowi lekarstw Indyyskich, środki przedsięwziąść rozkazał, ażeby tam gdzie wewnątrz kraiu dostarczaiące Surrogota miasto lekarstw obcych się znayduią, takowe wyszukane, i do lekarzow podane były wiadomości. — Dla tem prędszego i pewnieyszego dopięcia zamiaru tego, dla Monarchy tak ważnego, Nayiaśnieyszy Pan naywyższym nadwornym dekretem dnia 12 Grudnia 1808 roku na rozpisanie następuiących pytań nadgrodzić się maiących zezwolił.

Pierwsze pytanie. Jakie są wewnątrz kraiu, (a może na całem lądzie Europeyskim) procz ciał, które się w teraźnieyszem Dispensatorium Wiedeńskim znayduią i w przeszłych się znaydowały, w rozlicznych Królewstwach natury ciała, co przez szczególnie wydaiącą się, może właściwą, a w pewnych przypadkach chorób osobliwszą leczącą moc swoią maią pierwszeństwo? Przez iakie data i doświadczenia moc ta lecząca potwierdzoną została? która z środkow tych kraiowych w mocy swey leczącey doświadczonych, są naypewnieysze Surrogata poiedynczych skutkuiących ciał leczących Indyyskich?

Drugie pytanie. Gdy tak wiele z roślin wewnątrz kraiu znayduiących się, zawiera w sobie kamforę, przez iaką Metodę możnaby sposobem naymniey kosztuiącym dostać tego Principium? Jakie inne naturalne ciała, lub iakie Præparatum i Złożenie Naphtam, (kley ognisty) i eteryczne oleie wyiąwszy, byłoby naylepsze kraiowe Surrogatum zamiast kamfory względnie na wszelką iey moc leczącą?

Trzecie pytanie. Które poiedyncze ciało leczące (Arszeniku nierachuiąc) iest nay-

pewnieysze kraiowe lub Europeyskie Surrogatum zamiaſt Peruwiańskiey kory? (Chiny) Jakie złożenie z ciał wielu, mogłoby mieć moc też samą?

Czwarte pytanie. Jaka z roślin kraiowych mogłaby liścia Senesowe wynadgrodzić? które kraiowe leczące ciało (procz Gratioli) zaſtąpić może nayzdatniey Jalapę? (Salapę) Jakie ieſt na całym Europeyskim lądzie pewne Surrogatum Jpecacuanhæ, mineralnych ciał nie leczące.

Piąte pytanie. Jakim sposobem można wewnątrz krain z korzyścią a może i z tych samych roślin co są i na wschodzie (in Orienti) sporządzać? Z iakich innych gatunkow roślin można by sporządzić środek leczący do Opium zupełnie podobny?

Warunki i formalności dla tych którzy napytania te odpowiedzieć zechcą, są następujące: a) Operata w Niemieckim, Łacińskim, Włoskim, lub Francuzkim języku zrobione bydź mogą. b) Powinni o præmium ubiegaiący ſię, imie swoie i mieysce swego mieszkania w osobney karteczce zapieczętowaney do Operatu przyłączyć, i oboie dewizą naznaczyć; aby tym którzy premium nieotrzymaią nietylko operatum, lecz i nieodpieczętowane kartki na żądanie oddane bydź mogły; gdyż w przeciwnym razie kartki zniszczone zoſtaną. c) Czas w którym ubiegaiący ſię o præmium roboty swe przesłać maią na rok ieden, to ieſt do oſtatniego Grudnia 1809 roku ſię wyznacza. d) Pisma te do Dyrektoryatu Facultatis medicæ w Wiedniu. e) Przez pocztę franco przesłane bydź maią. f) Do rozsądzenia, które z nadesłanych pism nagrody ieſt godne, będzie pod bezpośrednim dozorem C. K. kancellaryi nadworney, właściwa z celnieyszych częścią w publiczney służbie kraiowey zoſtaiących, częścią patentowey praktyce poświęcaiących ſię lekarzow złożona kommiſſya wyznaczoną, i którey członki rewersem wszelkiego uczeſtnictwa ubiegania ſię o præmium zrzec ſię muszą. g) Ponieważ tu ieszcze przytem o powtorne praktyczne potwierdzenie podanych mocy leczących, proponowanych Surrogatow rzecz ſię ma, przeto czas w którym wartość pism ma bydź rozſtrzygnioną na dalszy rok aż do końca 1810go ieſt poſtanowiony. h) Præmium, które przez rzeczoną właściwie uſtanowioną kommiſſyą większością głosow przyznane będzie, za każde pięciu tych pytań w 500 dukatach w złocie ieſt wyznaczone.

W Lwowie dnia d. 9 Stycznia 1809.

Z ſtrony Pełnomocnictwa dóbr Proszowie w Krakowskim cyrkule leżących JW. Hrabi Biſſingen Rippenburg własnych, podaie ſię do publiczney wiadomości, iż rzeczone dobra puszczone zoſtaną przez publiczną licytacyą więcey daiącemu w trzech letnią aredę od 24 Czerwca 1809 do roku 1812, za potwierdzeniem iednak kontraktu przez JW. Właściciela. Termin licytacyi oznaczony ieſt na dzień 2go Maia r. b. na który zapraszaią ſię wszyscy życzący sobie aredy do tak zwanego Królewskiego browaru w Krakowie o godzinie 9 z rana, gdzie ofiarowaną przez ſiebie roczną dzierżawną kwotę wniosą do protokołu. Każdy z licytuiących ma ſię iednak przynaymniey półroczną dzierżawną kwotą zaopatrzyć, którą po skończoney licytacyi złoży iako zadatek do rąk pełnomocników za kwitem. Ktoby wcześniey chciał powziąść o warunkach licytacyi wiadomość, może ſię każdego czasu dowiedzieć o nich u C. K. Kameralnych dóbr Prefekta, P. Widmanna, w Promniku bieżym, lub P. Nügebauera, mieszkaiącego w Krakowie na ulicy Grodzkiey w C. K. Fiskalnym domu pod Nr. 117. — W Krakowie d. 15 Marca 1809.

Z ſtrony pełnomocnictwa dóbr JW. Hrabi Biſſingen Rippenburg Proszowic i Pieſtrzec w zachodniey Galicyi podaie ſię do publiczney wiadomości, iż d. 2 Maia r. b. przez publiczną licytacyą wypuszczona zoſtanie więcey daiącemu w trzech letnią aredę wieś Pieſtrzec w Kieleckim cyrkule od 24 Czerwca 1809 do roku 1812, za potwierdzeniem iednak kontraktu przez JW. Właściciela. — Życzący sobie aredy zapraszaią ſię w rzeczonym dniu na godzinę 9 z rana do tak zwanego Królewskiego browaru w Krakowie, gdzie ofiarowaną przez ſiebie roczną dzierżawną kwotę wniosą do protokołu. Każdy z licytuiących ma ſię iednak

)2(

przynaymniey półroczną dzierżawną kwotę zaopatrzyć, którą po ukończoney licytacyi złoży iako zadatek za kwitem do rąk pełnomocnikow. O warunkach licytacyi może się każdy dowiedzieć wcześniey u C. K. Kameralnych dobr Prefekta, P. Widmanna w Promniku blisko lub u P. Neygebauera, mieszkaiącego w Krakowie na ulicy Grodzkiey w C. K. Fiskalnym domu pod Nr. 117. — W Krakowie d. 4 Kwietnia 1809.

Z strony C. K. Sądu Szlacheckiego Krak. Galicyi Zachodniey P. Jakóbowi Radzimirskiemu ninieyszym Edyktem oznaymuie się: iż P. Woyciech Lodwigowski przeciw niemu w sprawie względem przysądzić się maiącey Exdywizyi części Paprocszyna i Szemrawczyzna zwanych, we wsi Parszczyzna leżących, do sądu niniey szego żałobę podał, i o pomoc sądową do sprawiedliwości stosowną dopraszał się. — Gdy zaś Sąd niniey szy dla niewiadomego mieysca iego pomieszkania, lub może niebytności w C. K. kraiach dziedzicznych, iemu Jakóbowi Radzimińskiemu tuteyszego Adwokata Krzyżanowskiego na iego niebezpieczeństwo i koszta za kuratora ustanowił, z którym też zaczęta sprawa stosownie do zbioru sądowego dla C. K. kraiow dziedzicznych przepisanego prowadzona i ukończona będzie; przeto iego niniey szem tym końcem napomina się, żeby w czasie ieszcze przyzwoitym, to iest dnia 3go Maia 1809 roku sam stanął, albo dodanemu kuratorowi swoie ieżeli iakie ma prawne dowody wcześniey przesłał, albolitez innego iakiego zastępcę ustanowił, tegoż tuteyszemu sądowi mianował, i podług przepisanego porządku takowych prawnych środkow użył, ktorych do obrony swoiey nayskutecznieyszemi bydź sądzi, albowiem w przeciwnym razie skutki z przewłoki swoiey pochodzące, sobie samemu przypisać będzie musiał. Tak bowiem ustawy na C. K. kraie dziedziczne przepisane opiewaią.

Jozef de Nikorowicz.

Kannamiller.

Mąkolski.

Z Rady C. K. Sądow Szlacheckich Krakowskich Galicyi Zachodniey.

W Krakowie dnia 25 Stycznia 1808 roku.

Jendrzejowicz.

Z strony C. K. Sądu Szlacheckiego Krakowskiego Galicyi Zachodniey Pani Barbarze Dembińskiey niniey szemi do podania deklaracyi względem obięcia sukcessyi po oycu Witis Modeście Dembińskim do tuteyszego C. K. Sądu Szlacheckiego w przeciągu roku iednego i sześciu niedziel cytuie się, oraz iey wiadomo się czyni, iż część z tego maiątku iey należąca w Sądzie tak długo zachowana będzie, poki za umarłą nie będzie mogła bydź ogłoszona. Dan w Krakowie dnia 17 Stycznia 1809.

Jozef de Nikorowicz.

Kannamiller.

Mąkolski.

Z Rady C. K. Sądu Szlacheckiego Krakowskiego Gallicyi Zachodniey.

Dla osadzenia urzędu syndyka z pensyą roczną 300 zł. ryń. w Sniatyniu, rozpisuie się ze strony C. K. Galicyyskiego kraiowego Gubernium konkurs do ostatniego Kwietnia b. r. z tem dodatkiem, aby kompetenci prożby swoie dekretami obieralności z obydwóch linij, tudzież zaświadczeniami moralności i applikacyi w służbie opatrzone, aż do rzeczonego czasu, do Zaleszczyckiego C. K. cyrkularnego urzędu podawali. W Lwowie d. 14 Marca 1809.

Z strony C. K. Sądu Szlacheckiego Krakowskiego Galicyi Zachodniey Pani Zuzannie de Verny Gerard mocą [illegible]szego Edyktu oznaymuie się: iż brat iey P. Baron Mikołay de Verny Gerard umarły, dla niey z.Ś 10000 zł. pol. zapisał, nie będąc pewnym o iey mieyscu pomieszkania i życiu, gdy przeto niniey szemu sądowi mieysce przebywania oneyże Pani Zuzanny de Verny Gerard do tych czas wiadome nie iest, więc oney niniey szemi nietylko

o tym iey zostawionym zapisie wiadomość daie się, lecz oraz wzywa się, żeby się do tego przed tuteyszym sądem zgłosiła; oraz iey wiadomo się czyni, iż tuteyszy Adwokat Wołczyński iey iako kurator dodany iest, któremu potrzebną informacyą dać powinna.

W Krakowie dnia 18 Stycznia 1809.

Jozef de Nikorowicz.

Kannamiller,

Mąkolski.

Z Rady C. K. Sądow Szlacheckich Krak. Galicyi Zachodniey

Jędrzejowicz.

Dla osadzenia zawakowanego z pensyą roczną 250 zł. ryń. i z złożeniem kaucyi 300 zł. ryń. połączonego urzędu kassyera przy kassie mieyskiey w Jarosławiu, rozpisuie się z strony C. K. Galicyyskiego kraiowego Gubernium konkurs do ostatniego Kwietnia b. r. z tem dodatkiem, aby kompetenci z prozbami swoiemi do K. Przemyskiego cyrkularnego urzędu się udawali. W Lwowie dnia 9 Grudnia 1808.

Z strony C. K. Sądu Szlacheckiego Krak: Galicyi Zachodniey ninieyszym Edyktem.

1, Pana Jozefa Piotrowskiego iako dziedzica testamentowego niegdyś Julianny Krzyczewskiey po trzeci raz cytuie się, z tym dodatkiem, żeby swoią deklaracyą względem obięcia lub zrzeczenia się sukcessyi po rzeczoney zmarłey w terminie prawem podał, ile że w przeciwnym razie stosownie do §. 624 zbioru praw cywilnych części IIgiey maiątek ten poty sądownie zachowany będzie, poki on za umarłego nie będzie mogł bydź ogłoszonym. Wreszcie iego uwiadomia się, iż Adwokat Kregczyk iemu za kuratora ustanowionym został.

2. Sukcessorow zmarłego Xiędza Michała Szymańskiego wikaryusza w Borkowicach z imienia i przezwiska niewiadomych, tudzież nieiakiey Schmydowey, która zmarłego siostrą będąc i w Warszawie mieszkać ma, do sukcessyi po rzeczonym wielebnym Michale Szymańskim dnia 25 Marca 1806 w Borkowicach bez zostawienia testamentu zmarłego, który summę 517 zł. ryń. w dokumentach, tudzież nieco w gotowych pieniądzach zostawił, po drugi raz cytuie się z tym zaleceniem, żeby w porządku dostąpienia tey sukcessyi w tuteyszym C. K. sądzie Szlacheckim zgłosili się, i tego, co z prawa dopraszać się maią, dopraszali się, albowiem w przeciwnym razie stosownie do §. 626 praw cywilnych części IIgiey wzmiankowana sukcessya C. K. Fiskusowi wydana będzie. Z tym samym zaleceniem.

3. Niewiadomych sukcessorow zmarłego Sebastyana Barskiego, który bezżennym tu w Krakowie dnia 18 Listopada 1805 bez zostawienia testamentu umarł, i maiątek z rożnych mass krydalnych windykować się maiący, zostawił, po drugi raz cytuie się, żeby z prawami swemi sukcessyi; do tegoż maiątku przed ninieyszym C. K. Sądem Szlacheckim zgłosili się.

Dan w Krakowie dnia 9 Stycznia 1809.

Jozef de Nikorowicz.

Pohlberg.

Kannamiller.

Z Rady Ces. Król. Sądow Szlacheckich Galicyi Zachodn.

Elsner.

Per C. R. Forum Nobilium Tarnoviense Creditoribus Antonii Potocki juxta Collocationem in anno 1786 per Martinum Szawłowski peractam & homologatam, non ex contentatis notum reditur quod juxta Decretum altissimum ddto 24 Aprilis 1795 residuum pretium Sortis Kossakowskianæ in Przybyszowka nec non summæ Kossakowskianæ ex pretio bonorum Swilcza depositæ, Creditoribus Antonii Potocki juxta collocationem in anno 1786 per Martinum Szawłowski peractam & homologatam, non ex contentatis cedere debeant, adque per Curatorem Massæ Cridariæ Antonii Potocki Dnum Adtum Smolarz repartitio hujus nowiter accreti Fundi horsum exhibita sit cujus unum exemplar communibus Creditorum Antonii Potocki patronis Dnis Adtis Rzeszyński & Angelowicz resignetur, alterum actis retineatur. Quare singuli olim Antonii Potocki Creditores de tabula potioritatis collopsi, vel eorum hæredes & signanter Cre-

ditores de domicilis ignoti (quibus ipsorum periculo Curator in persona Dni Adti Lobeski constituitur) nempe 1 Successores Saumlansciani, 2 Adalbertus Zabinski ejusque Successores, 3 Judeus Joel Jozefowicz. 4 N. Mjewska, 5 Gsa Rudzka, 6 Marianna Potocka, 7 Pelagia Potocka, 8 Felix Potocki, 9 Joannes Kossakowska, 10 Joachimus Potocki, 11 N. Mniszek, 12 Remigianus Kaźnicki, 13 N. Lewicki, 14 Mscus Strzegocki, 15 Christophorus Rylski, 16 N. Poletylo, 17 N. Urbański, 18 N. Pechorecki, 19 Joannes de Doulfus, 20 Simon Wychowski, 21 Berko Abrahamowicz, 22 Jacobus Pius Sikorski, 23 Stanislaus de Olexow Gnieworz, 24 Antonius Potocki, 25 Successores Josephi Dydyński, 26 Successores Josephi Feuermann, 27 N. Olszewski, 28 N. Paciorkowski, 29 N. Tepper, 30 Nosim Lewkowicz, 31 Josephus Moszkowicz, Abraham Julkowicz, Herz Jundzlowicz & Successores Haybus, 32 Josephus Hellmann, 33 Heismann Jekowicz, 34 Judeus Josephus Berkowicz, 35 Judeus Jacobus Buynowicz, 36 Judeus Herzko Czapnik, 37 Rdus Sroczyński, 38 Eustachius Potocki, 39 Rdus Jacobus Maczałkowski, 40 Byda Dawidowicz, 41 Adalbertus Kustrzycki, 42 Thomas Firley Konarski, ejusque Sucaessores, 43 Successores Ducis Radziwiłł, 44 Judeus Jacobus Moszkowicz, 45 Nuchym Chaymowicz, 46 N. Gnieworz Paszowa, Judeus Herzko Morskowicz Ragadzki, Christophorus Rylski, 47 Thecla Bielska, 48 Stanislaus Siekierzyński, 49 Mscus Tyski, 50 Mscus Brzezinski, 51 Msca Siekierzyńska, 52 Successores Josephi Sikorski, 53 N. Ravies, 54 Mscus Patecki, 55 Mscus Konopka, 56 Leya Lewkowiczowa, 57 Judeus Jonaszow, 58 Abraham Lewkowicz, 59 Haym & Malka Peysowiczowa, 60 Judea Troymowa, 61 Judeus Herzkowicz, 62 Felix Gawroński, 63 Josephus Selmanowicz, 64 Grsi Szczepkowski & Skopowska, 65 Jgnatius Bystrzanowski, 66 Successores Felicis Potocki, 67 Successores Eustachii Potocki, 68 Philippus B. Hecking, 69 Anna de Duniny Borkowskie Łosiowa, 70 Joannes & Theresia de bielskie Skurbki, 71 Creditores Petri Potocki, 72 Successores Rdbi Wieniawski, 73 Jacobus Protto mercator Varsaviensis, 74 Martinus Ryszyński, 75 Michael Berczowski, 76 Marianna de Kalinowskie Ponińska, 77 Mathias Bielikowski, 78 Ferdinandus Gielurski, 79 Josephus Neymanowski, 80 Mathias Niemyski, 81 Andreas Biekarski, 82 Succhssores Jacobi Ladomirski, 83 Casimirus Ryszkowski, 84 Albertus Poplawski, 85 Successores Dni Augustynowicz, 86 Michael Grabowzki, 87 Successores Jakobi Jekowicz, 88 Layba Smulowicz, 89 Andreas Siennicki, 90 Josephus Hilczer. — Porro reliqui Creditores: Martinus Wolski, Franciscus Cieszanowski, Rdus Valentinus Krulikowski, judeus Chaymowicz, judeus Szmul Mortkowicz, judeus Abraamus Handelowicz, judea Hanna Jekowa, Paysia Moszkowa, judeus Abraamus Sartor, Vidua Guara, Josephus Joelowicz, Josephus Moszkowicz, Szloma Leyblowicz, Jacobus Jekowicz, Abrahamus Judkowicz, Abrahamus Pasternak, Leyba Szlomowicz, Herszko Lewkowicz, Judka Niemiec, Szymko Lewkowicz Węgrzyn, Herszko Jazkowski, Lewkowa Czapniczka, Leyba Lewkowicz, judeus Zellmann, Mayer Wolfowicz, judea Zellmannowa, Fridericus Preschel, Famatus Kostrzewski, Adalbertus Skalski, Casimirus Rudzki, Contubernium Lanionum in Sendziszow, Jacobus Moszkowicz, Chaya Liczmanowiczowa, Judeus Jacobus Buynowicz, Josephus Fellione, Stanislaus Morawski, Leyba Smaylowicz, Florianus & Lucius Augustynowicz & Drus Jacobus Kulczycki de exhibita hac repartitione informantum cum inviatione, ut repartitionem hanc apud præfatos Creditorum communes Patronos Adtom Raczyński & Angelowicz inspiciant, & si quid contra eandem opponendum haberent, usque ad ultimam Aprilis anni cur. eo certius opponant, quo sicu amplius non audirentur.

Joannes Comes Stadnicki.
Gebler.
Weinmann.

Ex Consilio C. R. Fori Nobilium Tarnoviæ die 1 Februarii 1809.
Josephus de Szienfeld.

Per C. R. Forum Nobilium Tarnoviense omnibus ac singulis quorum interest publico medio præsentis Edicti notum fit, quod bona pupillaria ad Massam post olim Carolum Barorem à Larisch spectantia in Cyrculo Myślenicensi sita, sequentia videlicet: villa superior & inferior

Ośiek cum attinentiis Rzepowka & Włośień, villa Malec cum prædio Czawki, porro tres dominicales domus in Oppido Kęty sitæ, tandem Depositorium Carbonum fossilium (*Steinkohlen Niederlage*) in Brzeszczowice. Mola papyrea, omnia cum singulis ædificiis, Agris, pratis, pascuis, hortis, stagnis, piscatione, censibus obligationibus subditorum jure venandi, jure c- qu..ndi p..tus, eosque propinandi, nihil qui quam excipiendo, nisi cujusvis generis Sylvis ligna & frutices (*Holz und Strauchwerk*) cujuscunque sint qualitatis — medio publicæ licitationis ad triennium à 20 Junij incipiendo, 1809 in arendatoream possessionem & quidem sub sequentibus conditionibus dimittuntur: — 1) Bona & realitates supra recensitæ tradentur per delegandum à C. R. hosce Nobil. Foro Camerarium juxta Inventarium in anno præterito 1808 mense Februario erectum, quod tempore traditionis revidendum, & per conductorem subsignandum erit. 2) Conductor obligabitur finito Contractu tempore, si non in meliori, saltim in eodem statu, in quo ipsi tradita fuere, bona & realitates, retrotradere. 3) Conductor obligabitur bona conducta proprio sumtu pro possibili meliorare, ædificia tam Curialia quam æconomica non solum in bono statu conservare, omnesque reparationes proprio sumtu fieri curare, vero etiam in primo locationis conditionis anno non terminatum adhuc ex integro stabulum pro pecoribus (*Kuhstall*) in villa Malec perfecte concamerari (*auswölben*) & construi ac insuper juxta approbatas à C. R. Foro hocce delineationes ædiles novum quoque stabulum pro 45 pecoribus cornutis ex muro ac concameratum in villa Włośień extrui, ac puteum i Scherke effodi curare, in 2do vero possessionis anno penes domum propinatoream in oppido Kenty stabulum pro 50 æquis, non quidem concameratum, ast ex duro materiali extruere, ac in prædio Rzepowka puteum effodi curare. In tertio demum possessionis anno omnia sic jam exstantia ædificia ab exteris quoque construi ac ex truari nec non in villa Włośień & in aria curiæ (*Mittelhof*) tum in Rzepowka puteum effodi conductor curare obligabitur, & quidem propriis sumtibus, nullo habito regressu contra Massam id est, absque nulla prætendenda recompensatione. In super conductor obligabitur molam papyream, quæ modo sine satis desolata est, si talis omnino recedificari deberet ejusdemmet generis uti nunc est, extruere, ita tamen, ut eidem pro hac incedificatione finita constructione ex pretio Arendæ 1000 fl. rhn. defalcentur. Nihilominus tamen conductor sciat, eundem sub sequum possessionis annum non nisi tunc legaliter & fundate inchoare & possessionem suam continuare posse, si ex præstita prævie per tutorum aut se ipsum deductione apparebit, in elapso anno omnia, qua exstruenda erant, ad amussim exstructa esse — secus enim eo ipso à possessione caderet 4) Habita reflexione ad supra recensitas omnino sumptuosas obligationes, prætium arendæ suprememoratarum realitetum in quota annua 15,000 fl. rhn. assumitur. & ita circa licitationem publicatur. 5) In casu si unus vel alter aut omnes tres hæredes pro habilibus gerendæ rei eiconomicæ & administrandæ substantiæ declararentur, ac conducta bona & realitates ante decursum possessionis recepere, vendere vel alio quoviscumque modo cum iisdem disponere vellent, conductor taliæ absque ulla prætendenda indemnisatione & absque ulla contradictione retradere obligabitur. 6) Conductor censum locati conducti omni semestri anticipat ve sub rigore amotionis & recipiendæ damnificacionis ex vadio, ad depositum judiciale comportare obligabitur. 7) Conductor titulo cautionis de non desolando ad depositum judiciale 5 à 100 computato locati conducti censu annuo deponere obligabitur. 8) Conductor seu plurimum offerens tenebitur cotributiones tam ordinarias, quam extraordinarias à conductis realitatibus obvenientes, non solum ad præsens stabilitas, verum etiam subseque in futurum obtinentes (*Lieferungen und anderweitige Ausschreibungen*) absque ulla ex censu locati conducti quærenda indemnisationes ex proprio persolvere exceptis nonnisi contributionibus, quas titulo d..tionem personalium aut capitalium pro re pupillorum & personas eorum intercederet. 9) Conductor Dnæ Aloysiæ Baroni Larisch necessaria in ejus sustentationem victualia, quæ in bonis exarendandis producuntur, pro pretio domesticali id est una tertia parte infra pretium forale suppeditare, & tribus vaccis, absque ulla formanda prætensione pabulum æstivum & hyemale præbere obligabitur. 10) Inseminationes tam vernales, quam heymales conductor in tanta quantitate & in tali qualitate finito possessionis tempore, ac tot bene excultos, stercorisatos & inse-

minatos agros retradet, ac ipsi tradentur. 11) Conductori quotannis: a) viginti Orgiæ ligni abjectivi mensuræ Viennensis (*abgestandenes Holz und Dürlinge*) b) triginta Orgiæ Viennenses ligni truncosi (*Stock und Prügelholz*) & c). Sexaginta sexagenæ ligni ligabilis ex salicibus aut aliis arboribus frondosis (*Gebündholz*) tradentur lignum autem omne ipsemet conductor findi secari, & evechi curabit. 12) Lignum necessarium ad reparanda ædificia & pontes conductori assignabitur, eidemque absque assignatione tutoris nil findere aut secarii licebit. 13) Politica & judicialia negotia ad conductorem spectabunt, propriisque illa geret Impensis. Cum subditis juxta Altissima sancita Normalia procedet & diebus laboratilibus non alicubi, nisi in conductis realitatibus utetur porro sub mulcta 15 ducat. A sexagena non licebit conductori stramen vendere. 14) Conductor tutorem in recipiendis apud subditos remanentiis juvabit. 15) Conductori 2000 metretæ (*Scheffel*) Carbonum fossilium bornssicorum & Brzeziny juxta mensuram montanam borussicam tradantur, ea lego, ut idem quantum cum possessionis exspirio reddat — quid quod ultra assignatum sibi supra quantum conductori requirenti extraderetur, idem extradendum sibi quantum carbonum, parata statim reluendam habebit, metretam unam per 39 xr. persolvendo. 16) Inquantum conductor compactatum censum annuum debito tempore solvere intermitteret, contractus hic eo ipso cessabit, & conductor bona in instanti retrodare obligabitur. 17) Conductori non licebit, inventariales vaccas aut Oves nisi incapaces, utpote quæ egregibus supplendæ erunt, vendere. 18) Officiales œconomos, quorum tres sunt, uti & reliquos famulos conductori fas est, aut retinere, aut præscripto termino legali servitium iisdem denunciare. 19) Contractus locati conducti ratione mola papyreæ trium pumnum in Kenty & ratione vaccarum irites, Conductor usque ad exspirium termini contractibus his præfixi, intactus servabit. 20) Excepto damno per grandinem aut penuriam fergum (*Misswachs*) aut devastationem hostilem, aut demum per ignem fortuito exortum, oriundo conductori nil bonificabitur; quod vero pecus pestilentia succumbens noscat, proprietariis bonorum nisi 10mum vaccam & 100 Ovem crepare, ergo ei nisi bonificandum iri. 21) Titulo vadii statuitur summa 1000 fl. rhn. ad Depositum C. R. Fori Nobil. hujus deponenda. His itaque conditionibus taliter statutis, in ordine celebrindæ in arendam licitationis, terminus in diem 4tam Maij an. cur. hora pomendiana præfigitur, pro quo arendandi, cupidi hic C. R. Fori Nobilium comparent.

Joanes Comes Stadnicki.

Wenceslaus Nikel.

Vincentiius Wizberg.

Ex Consilio C. R. Fori Nobilium Prov. Regnor. Orient. Galic. & Lodom.
Tarnoviæ die 31 Januarij 1809.

Haluszczyński.

Z strony C. K. Sądu Szlacheckiego Krakowskiego Galicyi Zachodniey publicznie do wiadomości podaie się: iż Piotr Koźnicki bezżennym d. 18 Października 1806 umarł, z pomiędzy innemi sukcessorami ostatnią swoią dyspozycyą ustanowionemi, którzy do zostawionego maiątku iuż zgłosili się, także sukcessorow z głowy Katarzyny Płecheckiey z mieysca pomieszkania nieznanych, dziedzicami mianował; sukcessorom przeto z głowy Katarzyny Płecheckiey mianowanym przynależy, żeby stosownie do § 624 praw cywilnych części II. deklaracyą obięcia lub zrzeczenia się tey sukcessyi podali, i siebie iako dziedziców wywiedli, inaczey po upłynionym trzech letnim terminie, z daremnych sześciu cytacyych pertraktacya ta z zgłaszaiącemi się sukcessorami ukończona będzie, która cytacya przez publiczny Edykt dopiero 1790 I listopada wydana, ninieyszemi po czwarty raz ogłasza się.

W Krakowie dnia 23 Stycznia 1809.

Jozef de Nikorowicz.

Vlach.

Kannamiller.

Z Rady C. K. Sądow Szlacheckich Krakowskich Galicyi Zachodniey.

Martinides.